ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ความตระหนักของเกษตรตำบลเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร ในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน นายอัจฉภูมิ ขัดติยา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

รองศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์ สุทธสุภา ประธานกรรมการ
อาจารย์ รำไพพรรณ อภิชาติพงศ์ชัย กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฐิน ศรีมงคล กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดุษฎี ณ ลำปาง กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความตระหนักของเกษตรตำบลในจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภูมิหลังของเกษตรตำบล กับความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร และเพื่อศึกษาถึงทัศนะของเกษตรตำบลเกี่ยวกับการรักษาความสมดุลย์ของสภาพแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร ประชากรที่ใช้คือ เจ้าพนักงานการเกษตรประจำตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 138 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS)

ผลการวิจัยเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ของเกษตรตำบล พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุโดยเฉลี่ย 41 ปี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรี และสมรสแล้ว เงินเดือนโดยเฉลี่ยของเกษตรตำบล 12,157.93 บาทต่อเดือน มีประสบการณ์การทำงานเฉลี่ย 16 ปี และการเยี่ยมเยียนเกษตรกรเฉลี่ย 12 ครั้งต่อเดือน เกษตรตำบลส่วนใหญ่มีความชำนาญด้านพืช มีจำนวนครัวเรือนที่เกษตรตำบลรับผิดชอบ

เฉลี่ย 1,334.39 ครัวเรือน และเกษตรตำบลมีการรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อมจากโทรทัศน์มากที่สุด

สำหรับความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร พบว่า เกษตรตำบลมีความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรและการใช้ปุ๋ยเคมีอยู่ในระดับสูง โดยมีความรู้ด้านการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรและด้านการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชอยู่ในระดับปานกลาง

สำหรับความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร พบว่า เกษตรตำบลมีความตระหนักอยู่ในระดับมาก โดยมีความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรอยู่ในระดับน้อย มีความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้ปุ๋ยเคมีอยู่ในระดับมาก และมีความตระหนักต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืชอยู่ในระดับมาก

จากผลการวิจัยพบว่า ลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจ และสังคม ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรกับความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยความรู้ด้านการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรมีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความรู้ด้านการใช้ปุ๋ยเคมีและความรู้ด้านการใช้สารเคมีป้องกันและกำจัดศัตรูพืช ไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตร